Ankenævnet *for* Forsikring

Den 1. maj 2019 blev i sag nr. 93291:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har hundeansvarsforsikring. I klageskema af 8/1 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> I forbindelse med hundetræning i [hundetræningsforening], hvor undertegnede og et par træningskammerater har gennemført træning, er der efterfølgende hundeleg som en væsentlig del af socialiseringstræningen mellem undertegnedes 7 år gamle … hanhund … og [skadelidtes] 5 måneder gamle schæfertæve. Ved et uheld tabes en godbid, hvilket afstedkommer en kortvarig konflikt med bidskade til følge på hvalpen.
>
> Henset til at jeg specifikt har ønsket at tegne en udvidet hundeansvarsforsikring med Tryg, for godt tre år siden som var det tidspunkt hvor vi skiftede fra [andet selskab], og her blev stillet i udsigt at dette var dækket af TRYG hundeforsikring, er TRYG afgørelse således meget overraskende.
>
> Jeg konstaterer nu, at TRYG generelt har den tilgang, at man under træning skal accepterer en risiko som skadelidte, når træning foregår med løse hunde. Dette medfører i TRYG perspektiv, at de kun vil dække 50 % af skaden. Der er hverken i forsikringspolice eller -betingelser anført, at der reelt ikke er tale om udvidet dækning. Dette er en praksis som jeg og mine træningskammerater i [hundetræningsforeningen] ikke har oplevet tidligere ved tilsvarende skader dækket af andre forsikringsselskaber. Eksempelvis fik min egen hund dækket egen selvrisiko på sygeforsikring 100 % fra modpartens forsikringsselskab, efter en bidskade i foråret 2018 under runderingstræning i skoven. Korrespondance mellem undertegnede og TRYG fremgår af bilag, herunder den endelige afgørelse fra TRYG. I min klage til TRYG Kvalitetsafdeling fremgår tillige, detaljerede argumenter for, hvorfor jeg mener at TRYG skal dække det fulde skadebeløb. Endvidere er vedhæftet [skadelidtes forsikringsselskabs] bekræftelse til [skadelidte] om, at skaden på hendes hvalp ikke dækkes, henset til at der alene er tegnet en ansvarsforsikring på hunden.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Jeg har kun fået dækket 50 % af mine udgifter til dækning af modpartens skade, hvorfor der er udbetalt 1.331,40 kroner pr. 2019.01.03 - fakturaens fulde beløb udgør 2.662,81 kroner jf. faktura. Det er således min forventning at jeg får udbetalt de resterende 50 %, og at TRYG generelt ændrer praksis, alternativt klart annoncerer at der ikke kan tilbydes udvidet ansvarsforsikring til hunde."

Selskabet har den 4/2 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Fakta**
Det fremgår, at vores kundes hund kom i slagsmål med anden hund i forbindelse med hundetræning. Begge hunde deltog i træningen, som foregik uden snor og slagsmålet opstod da hundene kæmpede om nogle tabte godbidder.

Praksis
I forbindelse med skader opstået mellem hunde indbyrdes er begge parter underlagt den objektive ansvarsregel, jf. hundelovens § 8. Det kan være vanskeligt at føre bevis for, at den ene frem for den anden part er ansvarlig for de opståede skader. Er det således, at ingen af hundene førtes i snor, er det praksis at fordele ansvaret med 50 % til hver hundebesidder, medmindre der kan føres bevis for at alene den ene hund var den angribende part, jf. side 48 i bogen: 'Ansvar for hunde – særligt for så vidt angår erstatning og forsikring' af Ivan Sørensen.

På baggrund af det i sagen oplyste om at begge hunde var aktivt deltagende i slagsmålet, må vi fastholde, at ansvaret skal fordeles med 50 % til hver hundebesidder."

Klageren har den 4/2 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Undertegnede konstaterer, at TRYG ikke kommer med nye argumenter, og dermed at de fortsat efter min mening afviger i praksis fra andre forsikringsselskaber i Danmark, når der er tale om ansvar i forbindelse med træning, hvor der er tegnet en udvidet hundeansvarsforsikring.

Jeg har således ikke yderligere at tilføje, andet end igen at henstille til at TRYG følger almindelig praksis for dækning ved tegning af en udvidet ansvarsforsikring, når der sker skade på anden hund. Jeg har således fortsat en forventning om at få 100 % dækning for skaden."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder faktura for dyrlægebehandling af skadelidtes hund, parternes korrespondance før sagen blev indbragt for nævnet, klagerens police, og forsikringsbetingelserne. Af klagerens police fremgår det bl.a.:

"**Forsikringen omfatter**
Hundeansvar Lovpligtigt hundeansvar
Person- og tingskade på hundetrænere, figuranter og konkurrencedommere, samt personskade på hundepasser, dine børn under 14 år og medhjælp i din husholdning. Personskade: I alt op til 10.000.000 kr. pr. forsikringsbegivenhed. Skade på dyr eller ting: I alt op til 2.000.000 kr. pr. forsikringsbegivenhed."

Af forsikringsbetingelsernes punkt 6.1 fremgår det bl.a.:

> "**6.1 Hundeansvar**
> Forsikringen dækker
> **6.1.1 Lovpligtigt hundeansvar**
> Dækker det erstatningsansvar for skader, som din hund forvolder i forsikringsperioden på personer, dyr og ting, og som i følge gældende dansk lovgivning og retspraksis påhviler besidderen af hunden."

Nævnet udtaler:

Den 22/11 2018 kom klagerens hund i karambolage med skadelidtes hund, hvorved skadelidtes hund fik en bidskade. Klageren har oplyst, at skaden skete i forbindelse med hundeleg efter en hundetræning, da der blev tabt en godbid. Klageren har oplyst, at den efterfølgende hundeleg må anses "som en væsentlig del af socialiseringstræningen" af hundene. Klageren kræver, at selskabet betaler hele udgiften til dyrlægebehandling af skadelidtes hund. Han har anført, at andre selskaber har dækket alle dyrlægeudgifterne i lignende situationer, og at han ved indtegning af forsikringen bad om at få en udvidet ansvarsforsikring.

Selskabet har anerkendt ansvaret for skaden og har udbetalt 50 % af udgiften til dyrlægen. Selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at "er det således, at ingen af hundene førtes i snor, er det praksis at fordele ansvaret med 50 % til hver hundebesidder, medmindre der kan føres bevis for at alene den ene hund var den angribende part".

Selskabet har henvist til bogen "Ansvar for hunde – særligt for så vidt angår erstatning og forsikring" af Ivan Sørensen, hvoraf det fremgår, at "i forbindelse med skader opstået mellem hunde indbyrdes er begge parter underlagt den objektive ansvarsregel, og det kan derfor være vanskeligt at føre bevis for, at den ene frem for den anden part er ansvarlig for skaderne. Er det, således, at ingen af hundene førtes i snor, er det praksis at fordele ansvaret med 50 % til hver hundebesidder, medmindre der kan føres bevis for, at alene den ene hund var den angribende part, jfr. UfR.1941.1034 og dom af 12.11.1980 (afsagt af Københavns Byrets 6. afdeling).

I sidstnævnte dom var forholdet det, at en stor schæferhund angreb og ihjelbed en 3 måneder gammel hvalp, der gik hen til schæferen. Begge hunde var uden snor".

Nævnet bemærker, at i dommen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen årgang 1941 side 1034 blev skadevolderen pålagt det fulde ansvar for skaden på den skadelidendes hund, da den skadevoldende hund rev sig løs, løb over en vej og bed skadelidendes hund.

Nævnet bemærker endvidere, at det i artiklen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen årgang 2019B side 7 om dommen fra Københavns byret af 12/11 1980 fremgår, at "i en utrykt dom af 12.11.1980 fra Københavns Byrets 6. afdeling tildeltes der ligeledes fuld erstatning til ejeren af en hvalp, der blev bidt ihjel af en voksen schæfer. Begge hunde var uden snor, hvilket kunne give anledning til at overveje egen skyld hos skadelidte, men da hvalpen var lille, var dette forhold muligvis mindre kritisabelt for skadelidte".

Af forsikringsbetingelsernes punkt 6.1.1 fremgår det, at forsikringen dækker det erstatningsansvar for skader, som klagerens hund forvolder i forsikringsperioden på personer, dyr og ting, og som ifølge gældende dansk lovgivning og retspraksis påhviler besidderen af hunden.

Af hundelovens § 8, stk. 1, fremgår det, at "besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde".

Nævnet finder, at bestemmelsen i hundelovens § 8, stk. 1, 2 pkt., om, at erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, hvis det oplyses, at skadelidende har medvirket til skaden, skal forstås som en undtagelse til (fuld) dækning på den tegnede ansvarsforsikring. Det er derfor selskabet, der skal bevise, at skadelidende har medvirket til skaden.

Nævnet henviser til Østre landsrets dom af 31/10 2014 – gengivet i Forsikrings- og Erstatningsretlig domssamling årgang 2014, side 58, hvoraf det fremgår, at "Landsretten tiltræder, at der

efter den skete bevisførelse ikke er fundet tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at A's hund, der modsat B's hund var i snor, har været den angribende part eller i øvrigt har foretaget sig noget, der kan begrunde, at B og [hundeansvarsforsikringen] fritages for det fulde erstatningsansvar. Herefter, og da det, som i øvrigt er anført af B og [hundeansvarsforsikringen], ikke kan føre til et anden resultat, tiltræder landsretten, at der ikke er fundet grundlag for at lade erstatningspligten nedsætte (eller bortfalde) i henhold til hundelovens § 8, stk. 1, 2. pkt.".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har bevist, at skadelidende har medvirket til skaden på en sådan måde eller i et sådant omfang, at ansvaret for skaden på hunden skal deles mellem parterne. Selskabet har derfor ikke været berettiget til at afvise dækning for halvdelen af dyrlægeudgiften for behandling af skadelidtes hund.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det alene er oplyst, at "ved et uheld tabes en godbid, hvilket afstedkommer en kortvarig konflikt med bidskade til følge på hvalpen". Nævnet har også lagt vægt på, at der var tale om en 5 måneder gammel hvalp, som blev bidt, og at det udelukkende var skadelidendes hund, der blev bidt og led skade. Nævnet har også lagt vægt på, at det må lægges til grund, at hundelegen fandt sted i umiddelbar forlængelse af hundetræningen, og at hundelegen kan betragtes som en del af socialiseringstræningen.

Det forhold - at begge hunde var uden snor – kan under disse omstændigheder ikke føre til andet resultat. Nævnet henviser til sin afgørelse i sag 35743, hvor begge hunde var løse, idet de befandt sig indendørs, og hvor en af hundene blev bidt, fordi der lå legetøj på gulvet, som den bindende hund ville passe på. Nævnet henviser endvidere til sag 49783, hvor der under hundetræning ved øvelsen 'fri ved fod' opstod tumlen mellem de to hunde.

6. 93291

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Tryg Forsikring, skal anerkende, at klageren bærer det fulde ansvar for skaden på skadelidtes hund. Selskabet skal derfor genoptage sagsbehandlingen, og selskabet skal udbetale erstatning for den fulde dyrlægeregning til klageren i overensstemmelse med aftalegrundlaget.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen
formand